

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. I. Refertur sententia affirmans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

DISPUTATIO XXIV.

DE

Relationibus ad existentiam & subsistentiam comparatis.

Ad q. 28. a. 2. & q. 29. a. 2.

POR Divinas relationes in seipsis consideratas, pergimus ad easdem considerandas secundum connexionem, quam habent cum existentia & subsistentia. Ubi tria quaeruntur: Primò, an, quemadmodum essentia Divina gaudet existentia absoluta, ita singulis Personis singulae quoque existentiae relativae conveniant? Secundò, Utrum sint tres relativae subsistentiae Personarum? Tertiò, An praeter subsistentias relativae admittenda sit subsistentia absoluta communis omnibus Personis?

ARTICULUS I.

An admittenda sint tres existentiae relativae?

SUMMARI A.

1. Refertur sententia affirmans,
2. Et probatur auctoritate.
3. Argumenta à ratione ferè philosophica.
4. Concluditur negat. va.
1. Testimonia SS. PP.
6. Ratio prima, quòd existentia sit actus essentiae & perfectio simpliciter simplex.
7. Secundò quia est ultima actualitas sui susceptiva.
8. Tertiò quia sequerentur tres aeterni & increati subsistitioes.
9. Auctoritates objecta exponuntur de esse quidditativo.
10. Actualitas aliquando nominat quidditatem formalem.
11. Quomodo existentia debeat esse terminus productionis?
12. Effectus formalis existentiae est completè removere extra nihil.
13. Esse quidditativum relationis est ad aliud, non esse existentia.

§. I.

Refertur sententia affirmans.

Sicut praeter realitatem essentiae dantur in Divinis tres realitates relativae; ita praeter existentiam absolutam essentiae, de qua constat ex I. Tractatu, dari tres existentias relativae, docuit Albertus in I. dist. 23. a. 1. ad 2. Scotus dist. 11. q. 2. ad 1. quos praeter Medinam & Zumel sequuntur Suarez l. 5. de Trinit. c. 5. Arrubal, alique RR.

1. Fundamenta Avertariorum sunt primò ab auctoritate. Nam D. Augustinus 5. de Trinit. c. 6. & l. 7. c. 4. ait: *aliud est esse DEUM, aliud esse Patrem.* & Cyrillus Alexandrinus dial. de Trinit. l. 1. de Patre & Filio: *Cum uterque sit & subsistat, propriamque habere dicatur existentiam.* quibus similia vide apud Aguirre disp. 74. sc. 5. num. 43.

2. Secundò argumenta à ratione opponunt ferè eadem, quibus in physica probant, materiam pri-

mam habere propriam existentiam; & in Meta-physica, essentiam non distingui ab existentia.

Arguunt igitur primò. Tot sunt existentiae, quot sunt realitates actuales: sed quot sunt relationes, tot sunt realitates actuales: ergo tot sunt distinctae existentiae.

Secundò. Existentia est terminus productionis: ergo cum in Divinis sint plures productiones, erunt plures existentiae relativae.

Tertiò. Relatio aliter ponitur extra nihil, quam essentia: quia relatio filiationis & spirationis ponitur extra nihil per productionem; essentia ponitur extra nihil non per productionem, sed per esse à se: ergo habent diversas existentias. Consequentia probatur, quia diversi effectus formales proveniunt à diversis formis: sed esse extra nihil est effectus formalis existentiae: ergo diversus modus essendi extra nihil provenit à diversis existentis.

Quartò. Relationis esse est ad aliud, non autem esse essentiae: ergo aliud est esse relationis, quam esse essentiae.

§. II.

Adstruitur negativa.

CONCLUSIO. est negativa, & certa S. Docto. 4. Cris hic q. 28 a. 2. dicentis: *Pater ergo, quod in DEO non est aliud esse relationis, & esse essentiae, sed unum & idem.* Rursum q. 2. de pot. a. 6. clarissime inquit: *Non est concedendum, quòd aliquid absolutum in Divinis multiplicetur: sicut quidam dicunt, quòd in Divinis est duplex esse, essentiale & personale: omne enim esse in Divinis essentiale est, nec Persona est, nisi per esse essentiae.*

Quid clarius? Insuper quoties loquitur S. Doctor de existentia essentiae & personatum, affirmat esse unam & eandem, prout videre est in plurimis locis citatis apud Godoyum. disp. 79. §. 2. Probatur primò auctoritate & ratione SS. PP. 5. Nam S. Gregor. Nazianz. orat. 37. in Evangelii Joannis Initio: *In principio erat Verbum, & Verbum*